

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

Наукова бібліотека
№ 9 (597).
ЧЕТВЕР,
19
БЕРЕЗНЯ
1959 року
Ціна 20 коп

п. 851607

7—9 квітня в університеті
проходитиме наукова студент-
ська конференція.

5—6 травня відбудеться
огляд наукових студентських
робіт.

Готуйтесь до наукової студентської конференції і огляду наукових студентських робіт

Зараз студентський колектив і Наукове студентське товариство університету готуються до проведення XV наукової студентської конференції, до чергового огляду наукових робіт. З кожним роком число учасників конференції і оглядів все збільшується. Останніми роками набагато поліпшилася й якість студентських робіт. Це наочно видно з того, що в минулому році наказом Міністерства вищої освіти грошовими преміями і грамотами відзначено 47 робіт із 62, поданих університетом на міжобласний огляд (в огляді брали участь студенти Одеської, Миколаївської і Херсонської областей). Із 15 перших премій 10 були вручені студентам нашого університету, із 17 премій другого ступеня 11 одержали також наші студенти.

Число робіт, поданих університетом на огляд, могло бути більшим. Однак через недбале оформлення деякі роботи не були рекомендовані на міжобласний огляд. Ось чому зараз, коли студенти готуються до конференції і огляду, необхідно звернути увагу на деякі питання, що мають велике значення при оцінці робіт.

Насамперед, тема роботи повинна бути актуальною. Проведений експеримент або теоретична розробка того чи іншого питання повинні збагатити теорію, бути корисними для практики народного господарства, повинні сприяти постановці нових досліджень.

В роботі повинен бути вміло викладений літературний огляд питання з посиланням на літературу в кінці роботи, чітко сформульовані завдання дослідження, описана методика експерименту, подані висновки і результати проведеного дослідження.

Робота повинна бути оформлена коротко, у вигляді статті на 10—20 аркушів машинописного тексту, написана грамотно, без друкарських помилок.

Значно виграє робота, коли вона добре оформлена малюнками, діаграмами, фотографіями. Роботу треба надрукувати на машинці або дуже акуратно написати від руки.

До кожної роботи додається аностація і відзив наукового керівника.

При серйозному і уважному ставленні до виконання своєї наукової праці неважко додержати всіх вищевказаних вимог. А набуті навички оформлення наукових досліджень і надалі стануть в пригоді майбутнім науковим працівникам — сьогоднішнім студентам. Підвищена вимогливість до наукових студентських робіт також сприятиме формуванню висококваліфікованих спеціалістів.

К. А. ПОЗИГУН,
науковий керівник НСТ університету.

Комсомол України готується до свого ювілею

У важке для молоді Радянської партії, Радянську Батьківщину, Радянську Батьківщину літо 1919 року, коли донікініські полчища захопили Донбас, Харків, Катеринослав, коли в Придніпров'ї безчинували банди зеленівців, у Києві відкрився І з'їзд комсомолу України. На мандатах депутатів, більшість яких була у військовій формі, — написав: «Майбутнє належить нам!». І на боротьбу за це світле майбутнє, на захист здобутків Великого Жовтня І з'їзд послав понад 2 тисячі членів Спілки, в тому числі багато своїх делегатів.

Тепер у республіці почалася підготовка до славного ювілею — 40-річчя з дня відкриття І з'їзду ЛКСМУ. На підприємствах і будовах, у колгоспах і радгоспах, в установах і учбових закладах читаються лекції і доповіді про Комуні-

стичну партію, Радянську Батьківщину, про Ленінський комсомол, про трудові подвиги радянської молоді, готуються тематичні вечори. ЦК ЛКСМУ затвердив заходи по ознаменуванню 40-річчя комсомолу України, що минає 26 червня 1959 року. Вся робота комсомольських організацій по підготовці до ювілею має бути спрямована на більш активне залучення молоді до комуністичного будівництва, на виконання історичних рішень XXI з'їзду КПРС.

До знаменної дати передбачено видання літератури, плакатів, художніх листівок, випуск документального фільму. В містах і селах юнаки і дівчата проведуть карнавали, спортивні змагання, свята пісні і танцю.

(РАТАУ).

ВИВЧАЄМО РІШЕННЯ XXI З'ІЗДУ КПРС

ПЕРШІ КРОКИ У ВЕЛИКІЙ СПРАВІ

Парторганізація фізмату намітила провести ряд заходів по пропаганді рішень XXI з'їзду КПРС. В групах вже відбулося по два політичних заняття, присвячених вивченню рішень і матеріалів XXI з'їзду КПРС. На першому занятті розглядалося питання про міжнародне значення XXI з'їзду партії. Найбільш активно це заняття пройшло в першій групі II курсу математиків (агітатор — тов. Стороженко), в другій групі II курсу математиків (агітатор — тов. Кравченко), в першій групі I курсу фізиків (агітатор — т. Воронцов). Із змістовними повідомленнями виступили студенти II курсу математиків тт. Тимановська, Лагун, Соболенко, фізики II курсу —

тт. Абдула, Біджовський, Глезер, Кушнір та інші.

Особливий інтерес у студентів викликало друге заняття, темою якого було: «Роль фізико-математичних наук у виконанні семірічного плану». Велику допомогу агітаторам у підготовці до цього заняття подала інструктивна доповідь декана факультету професора М. І. Гаврилова. Після цієї доповіді агітатори зрозуміло і переконливо розповідали студентам про величезні завдання, поставлені XXI з'їздом КПРС перед вченими і науковими закладами в галузі математики і фізики, вказували на ті конкретні рубежі, за які повинні вести боротьбу професорсько-викладацький склад і студенти факультету.

Чергове політзаняття буде присвячене рішенням IV Пленуму Центрального Комітету ВЛКСМ і V Пленуму Центрального Комітету ЛКСМУ.

Розглядаючи ці заходи лише як перші кроки в організації вивчення рішень XXI з'їзду партії, парторганізація фізико-математичного факультету бачить основний свій обов'язок в тому, щоб вдумливою повсякденною пропагандою історичних рішень партії запалювати студентів, професорсько-викладацький склад і співробітників факультету на славі діла в ім'я нашої великої Батьківщини, в ім'я торжества комунізму.

Доцент А. А. КАСПАР'ЯНЦ,
член партбюро фізико-математичного факультету.

Самостійно вивчаємо марксистсько-ленінську теорію

Керуючись рішеннями XX з'їзду КПРС і наступними постановами ЦК КПРС про посилення роботи, зв'язаної з організацією самостійного вивчення комуністами і безпартійними марксистсько-ленінської теорії, партійне бюро хімічного факультету в цьому навчальному році організувало дві групи професорсько-викладацького і лаборантського складу. В групу, що виявила бажання самостійно вивчати питання діалектичного матеріалізму, входить 17 чоловік. Група, яка самостійно вивчає питання історії КПРС, складається з 15 чоловік. Значна кількість тем, над якими працюють самостійно, вивчаючи діалектичний матеріалізм, пов'язана з питаннями розвитку

хімічної науки і промисловості. Наприклад, над темою «Боротьба матеріалізму і ідеалізму в неорганічній і органічній хімії» працюють доценти О. С. Степанова і О. М. Білоусова. Тему «Роль хімії і хімічної промисловості у створенні матеріально-технічної бази комунізму» розробляє доцент Г. Є. Дмитрієвський. Професор В. П. Гольмов і доцент О. В. Богатський працюють над темою: «Прояв законів матеріалістичної діалектики в органічній хімії».

Контроль за роботою самостійно вивчаючих марксистсько-ленінську теорію здійснюється шляхом колективних співбесід, які проводять-

ся раз на 3—4 тижні під керівництвом консультанта тов. Шумського.

Товариші, які самостійно вивчають питання історії КПРС, працюють над темою: «Всесвітньоісторичне значення ленінської програми з національного питання». Проведено дві співбесіди.

Поряд з плановою тематикою, в групах проводилися співбесіди по тезах доповіді тов. М. С. Хрушова про контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 рр.

Зараз співробітники хімічного факультету приступили до вивчення матеріалів і рішень XXI з'їзду КПРС. Незабаром на факультеті відбудеться співбесіда з циклу історії КПРС на тему: «Новий період розвитку Радянського Союзу — період розгорнутого будівництва комуністичного суспільства», а також співбесіда з філософського циклу: «Дальший розвиток марксистсько-ленінської теорії на XXI з'їзді КПРС».

Вивчення матеріалів і рішень позачергового XXI з'їзду КПРС буде завершено теоретичною конференцією на тему: «Розвиток хімічної науки і промисловості в світлі рішень XXI з'їзду КПРС».

На факультеті в цьому навчальному році було організовано цикл лекцій з питань марксистсько-ленінської філософії в сучасній хімії. Силами професорсько-викладацького складу хімічного факультету було прочитано п'ять лекцій на теми: «Філософські погляди Д. І. Менделєєва» (професор О. О. Морозов), «Сучасні уявлення про будову атомів і періодичний закон Д. І. Менделєєва» (доцент Є. М. Овчиннікова), «Філософське значення періодичного закону Д. І. Менделєєва» (доцент А. І. Позигун), «Боротьба матеріалізму проти ідеалізму в органічній хімії» (доцент О. С. Степанова) та інші.

О. В. ГРИНЬОВА,
член партбюро
хімічного факультету.

Викладач і виховна робота

5 років з курсом

Агітаційну роботу на нинішньому V курсі я розпочав ще тоді, коли сьогоднішні дипломанти були першокурсниками педагогічного інституту. Такий строк агітаційної роботи з одним курсом дав мені можливість вивчити характер кожного студента, зрозуміти його прагнення і запити. У знайомстві з студентами групи допомогли неодноразові спільні виїзди на роботу в колгоспи і літня польова практика.

Участь студентів курсу в суспільнокорисній праці сприяла згуртуванню студентського колективу і допомогла загальними зусиллями позбавитися від цілої низки недоліків особистого характеру, які мали місце у окремих студентів на початку їхнього студентського життя. Зараз колектив V курсу географічного факультету відзначається високою організованістю і любов'ю до праці.

В організації агітаційної роботи на курсі завжди діяльну участь брало комсомольське бюро курсу. Слід відзначити, що ця участь не обмежувалася забезпеченням явки на політінформації. Активісти пла-

нували агітаційну роботу, шукали нових, більш ефективних методів роботи.

Крім пластових тем для політінформації, на курсі проводились бесіди, пов'язані з майбутньою професією студентів, практикувалися колективні відвідування кіно, театру, картинної галереї, обласної промислової виставки, організувалися змістовні вечори відпочинку, екскурсії на підприємства, в природу і т. д. Серед цікавих заходів, проведених в цьому році, слід відзначити похід в Іллічівку, на будівництво нового порту, зустріч з досвідченим вчителем географії, під час якої студенти познайомилися з досвідом організації краєзнавчої роботи в середній школі, екскурсію на Одеський судноремонтний завод.

Мені здається, що успіх агітаційної роботи на курсі залежить від різноманітності методів проведення політінформації, а також від безпосередньої участі в ній студентського колективу.

Б. Я. БУРЛАКА,
асистент кафедри фізгеографії.

ЗА ДІЛО, КОМСОМОЛЬЦІ!

В жовтні 1958 р. роботу комсомольської організації нашого університету перевіряла комісія Центрального Комітету ЛКСМ України. Товариші з Києва не закривали очей на те позитивне, що було і є у нас, але вони глибоко і всебічно розкрили основні недоліки нашої роботи. І виявилось, що цих недоліків багато, значно більше, ніж успіхів.

Бюро ЦК ЛКСМУ заслухало звіт секретаря нашого комітету комсомолу т. Сторчила і прийняло відповідне рішення, спрямоване на покращення роботи комсомольської організації університету.

З часу перевірки минуло вже чотири, а з часу проведення бюро — понад два місяці. Природно, що за цей час багато з виявлених недоліків можна і треба було усунути. Тепер уже можна говорити не тільки про рішення бюро ЦК ЛКСМУ, але й про ті кроки, які зроблені для виконання його. З цією метою і зібралися 12 березня у великому актовому залі члени комсомольського активу університету, секретарі факультетських, курсових, групових організацій, члени бюро, члени редколегій стінних газет, старости курсів, профорги, активні учасники та організатори художньої самодіяльності, спортивної роботи.

З доповіддю «Про завдання комсомольської організації університету по виконанню рішення бюро ЦК ЛКСМУ» виступив перед учасниками активу перший секретар міськомкомсомолу тов. Бабін. У своїй доповіді він відзначив, що за час, який минув після бюро, комітет комсомолу зробив деякі кроки для виправлення становища, робота організації дещо поживалась, комітет став конкретніше, оперативніше займатися питаннями комсомольського життя. Проте найбільш важливі вказівки бюро ЦК ЛКСМУ залишилися невиконаними: і досі ще дуже багато комсомольців мають незадовільні оцінки, і досі ідейно-виховна робота серед студентів не може вважатися задовільною, і досі трапляються випадки неправильного ставлення студентів до громадськоорганізаційної праці, і досі художня самодіяльність університету перебуває в стані досить жалюгідному.

Дванадцять чоловік взяло участь в обговоренні доповіді.

Дуже багато говорилось про па-

сивність комсомольців, про відсутність ініціативи. Це справді так, але цей факт не можна повністю прийняти і виходити лише з нього. Правильне доповнення до нього зробила секретар комсомольської організації історичного факультету тов. Чечівна. Вона сказала, що в пасивності комсомольців велика провина комсомольського активу, який дуже і дуже часто не йде попереду, не є взірцем для решти комсомольців. Чого варті, наприклад, такі активісти з фізико-математичного факультету, як дезорганізатор Ігнатенко?

Комсомольському активістові необхідно мати велике почуття відповідальності до себе і до інших. Справжній комсомолец повинен відчувати відповідальність за кожну доручену справу, повинен виробити в собі почуття комсомольського обов'язку, він мусить не на словах лише, а на ділі доводити, що громадські інтереси для нього вищі, ніж власні. А як буває у нас? Дістала людина квиток в театр, і вже вона вважається «недоплаткою»: ніяких доручень, ніяких справ. Про це говорив у своєму виступі секретар комсомольської організації філологічного факультету тов. Лейдерман.

Наше головне завдання зараз — вчитися, щоб стати справжніми фахівцями. Всі комсомольські організації повинні займатися питаннями навчання комсомольців, але займатися не так, як на фізико-математичному факультеті, де створили учбово-виховну комісію догадалися, а про необхідність організувати її роботу забули. Є багато цікавих, різноманітних форм проведення такої роботи, які можуть зробити її справою кожного комсомольця. Це — активі по обговоренню стану вивчення та викладання тих чи інших предметів на факультетах, або по обговоренню питань, які назріли: скажімо, курсові роботи. Саме обговорення, а не тільки вказівки, монотонні та нудні повчання, догани і таке інше. Про ті форми роботи, які застосовує академсектор бюро філологічного факультету, говорила відповідальна за його роботу тов. Мінчик.

Тов. Скрипниченко, комсорг III курсу геолого-географічного фа-

культету, говорив про форми роботи на їхньому курсі. З них найцікавішою, мабуть, є товариські коллоквиуми.

Член студклубу тов. Мельничук присвятила свій виступ питанням художньої самодіяльності в університеті. Останнім часом в студентському колективі знаходяться люди, які поширюють думки про те, ніби самодіяльність наша занепала з тієї причини, що закінчили навчання і пішли з університету

В час, коли наша країна вступила в новий період розвитку — період розгорнутого будівництва комуністичного суспільства — значно зростає роль громадських організацій в комуністичному вихованні молоді. Як і інші громадські організації, кожний комсомольський колектив повинен цікавитись питаннями не лише виробничого, але й побутового, морального характеру, активно реагувати на кожний факт неправильної поведінки членів своєї організації, на кожне відхилення від норм соціалістичного співжиття. В зв'язку з цим здається доцільним висловити деякі міркування про взаємовідносини людини і колективу в умовах університетської комсомольської організації.

«В громадській роботі себе не проявив. Успішність добра». З такою характеристикою закінчує університет студент V курсу фізико-математичного факультету т. Кацариш. З подібними характеристиками виходять із стін університету студенти цього ж курсу тт. Чацький і Перекупка, студентки V курсу геолого-географічного факультету тт. Злобіна, Тукалевська та багато інших. І це ще не так погано, коли можна написати: «Успішність добра». Але про деяких випускників і цього не скажеш. Постає питання: «В громадській роботі себе не проявив» — це що, просто бай-баджа фраза? Чи за нею ховається байдуже ставлення людини до колективу, а може і колективу до людини? Як могло трапитися, що про студента, який жив і працював у колективі на протязі п'яти років,

талановиті люди, а новими сім'я наша не поповнюється. Це не тільки невірна, але й шкідлива версія, яка спонукає до бездіяльності, споглядання. Нам же потрібні три речі, щоб самодіяльність університетська піднялась: «Бажання», — говорить тов. Мельничук, «Матеріальна база», — додає тов. Лейдерман, «Гуртки, де б навчали, посерйозному навчали співу, і танцям, і музиці», — закінчує тов. Ткаченко, секретар комсомольської організації геолого-географічного факультету.

На активі чимало говорилось і про шефську роботу, ставилося питання про те, щоб проводити її не окремими кампаніями і не для того, щоб у відповідних графах плану були поставлені палички, а систематично, глибоко, пам'ятаючи, що школи — це не «шефські» місця, а майбутні місця роботи.

Це саме стосується й лекцій. Робітники — не просто слухачі наших лекцій, а друзі, яким потрібна допомога.

В резолюції, прийнятій зборами активу, враховано всі слушні побажання, які висловлювалися комсомольцями. Побажання хороші, плани чудові. Тепер — за діло!

ЛЮДИНА

колектив не може сказати нічого кращого, як те, що він в громадській роботі себе не проявив? Адже характеристика на випускника — це громадська оцінка його колективом, в якому він вчився і жив.

Хто ж винен у тому, що за п'ять років свого життя, п'ять кращих років, коли людина повинна бути особливо енергійною, особливо активною, деякі наші студенти не беруть ніякої участі в громадській роботі, тобто в житті свого колективу? В цьому значною мірою винні самі ж комсомольці. Адже вступаючи до комсомолу, всі вони висловлювали у своїх заявах бажання виконувати комсомольські доручення, брали на себе зобов'язання бути корисними членами Ленінської спілки молоді. І якщо зараз доводиться говорити, що вони «не проявили себе у громадській роботі», то це є свідченням того, що вони не поставилися з належною відповідальністю до свого слова.

Спеціально слід сказати про ставлення до своїх обов'язків, про почуття відповідальності перед колективом деяких комсомольських активістів, людей, яким комсомольський колектив виявив довір'я, доручивши керівництво своїм життям. Чи завжди виправдовують такі товариші це довір'я? На жаль, цього сказати не можна. Цього ніяк не можна сказати, наприклад, про членів комсомольського бюро фізико-математичного факультету тт. Басс, Коровіна, Ігнатенка і де-

яких інших, про членів комсомольського бюро біологічного факультету тт. Скопенка і Шередека, про членів комсомольського бюро історичного факультету тт. Молодцов і Солтановського, які безвідповідально поставилися до виконання своїх обов'язків.

Комсомолка Басс, наприклад, «відповідає» в комсомольському бюро фізико-математичного факультету за шефську роботу. Протягом часу, що минув після звітно-виборних зборів, Басс нічого не зробила. Про її неробство знають всі. Комсомольці фізико-математичного факультету правильно зрозуміли, коли на звітно-виборних зборах суворо спитали комсомолку Басс про її ставлення до комсомольських обов'язків.

У безвідповідальному ставленні таких керівників до дорученої їм справи полягає одна з причин того, що в деяких організаціях панує нудьга. Такі «керівники» не можуть запалити людей, запропонувати їм якусь цікаву справу.

Звідки ж беруться такі «активісти»? Про це слід спитати не лише у них самих, але і у їх товаришів — членів комсомольського бюро. Якби було на фізико-математичному факультеті міцне і дружнє бюро, справжній орган колективного керівництва, тоді не було б там таких, як Басс. Хіба може бюро поставити питання про таких «активістів», коли тут навіть скликання засідання бюро є надзвичайно складною проблемою. Тричі нама-

Продовження. Початок в № 6.

В час поспішної евакуації радгоспу сталося так, що про студентів забули. Ось тут і виявилась сила і згуртованість комсомольського колективу. Ми вирішили будь-що добиратись до Одеси, до університету.

Перше, що нас вразило в Одесі, — це руїни рідного міста. На місцях кількаповерхових будинків стояла стіна вогню і диму, тліли пожарища. А вгорі все чулось подразливе гудіння фашистських розбійників та полосами краєйя темне небо довгі леза прожекторів.

Перед нами постало питання: що робити далі? Університет готувався в далеку дорогу на схід. Чи могли ми, юнаки-комсомольці, евакуюватись на схід в той час, як наші ровесники, старші брати, батьки зі зброєю в руках стояли на смерть в боях з запеклим ворогом?

І хоч, сказати по правді, ніхто з нас не вірив і навіть в думках не доходив до того, що на вулиці нашої рідної Одеси ступить ворог, та наша радянська земля палала в пожарищах війни і кликала кож-

До 40-річчя
ЛКСМУ

Перший набір філологів

ного радянського громадянина до самовідданої боротьби. І ось студенти нашого курсу, в основній масі комсомольці, липневого ранку прийшли до военкома Приморського военкомату з проханням взяти нас в армію і відправити на фронт. Серед цієї групи товаришів були М. Шевченко, А. Свистун, Ю. Дарабанов, Ф. Мушинський, Ф. Смагленко, В. Кабачора, С. Филипенко, І. Дузь, автор цих рядків, сокурсники з російського відділу: Ю. Шумський, В. Николаев, О. Крикуненко і інші, з молодших курсів — Ю. Дзензелівський, С. Бевзенко, М. Мартинюк і інші. На 31 липня ми вже отримали добову відпустку для завершення своїх господарських справ. Здавши свої речі, конспекти і бібліотеки в камеру схову гуртожитку, одержавши

на складі університету хліб, 1 кг. цукерок і 1/2 кг. ковбаси та 25 крб., вислухавши тепле напутне слово ректора університету Миколи Панасовича Савчука, ми попрощались зі своїми близькими і друзями, з курсом, умовились зустрітись в річницю закінчення війни на Пролетарському бульварі о 6-й годині вечора (кінофільм «В шість годин вечора після війни» був створений, звичайно, без нашого «впливу») і 1-серпня залишили Одесу.

Ми прийшли в Миколаїв в той день, коли місто бомбардували ворожі літаки. З Миколаєва товарняк повіз нас в невідомому напрямку. Після остаточної зупинки виянилось, що ми прибули в м. Дніпропетровськ. Тут, в казармах, одягнувши військове обмундирування. Вивчали наполегливо ку-

лемет, гвинтівку, гранати і водночас брали участь у спорудженні протитанкових перешкод. Однієї ночі нам було наказано взяти свої речові мішки, скатати шинелі. Строєм перейшовши міст через Дніпро, ми вирушили з міста на схід.

На одній з денних стоянок ми випадково зустріли Лілю Гланц. Було незвично бачити цю тендітну одеситку, закохану в літературу, з природженим пронигом на заняттях з французької мови, в кирзових чоботях і у військовій одежі з санітарною сумкою за плечима. Разом з матір'ю комсомолка пішла в ряди Радянської Армії.

Недавно, відвідуючи студентську групу наших випускників, які проходили стажування у Великій Долині, я зустрів учительку Лідію

Михайлівну Гланц. Довелось побувати на одному з її уроків. Урок було проведено справді майстерно. По праву Л. М. Гланц вважається однією з кращих викладачів Овідіопольського району.

В одну з темних серпневих ночей ми прийшли на ст. Лозову і знову товарняком швидко помчали на схід. Відчувалось, що командування має якийсь задум відносно студентів: як не було сутужно на фронті, нас покищо на фронт не відправляли, а, навпаки, відвозили далі від фронту. В Батайську від нашого ешелону було відчеплено кілька вагонів. Серед тих, кого ми тут залишили, був Сергій Филипенко.

Ми прибули на станцію Усть-Лабінську, де на той час розмістився артилерійський полк. Тут ми прийняли військову присягу на вірність Радянській Батьківщині. Тут, в арtpолку, навчалися в курсах молодших командирів. А незабаром, після бесіди з кожним, з нас відібрали майбутніх слухачів військових шкіл.

(Закінчення на 3 стор.)

П. МАРКУШЕВСЬКИЙ

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

Робітничі гуртожитки чекають шефів

В минулому році студенти хімічного факультету провели значну і цікаву шефську роботу в робітничому гуртожитку судноремонтного заводу. Перш за все взяли за побут: зробили і розвісили фіранки на вікнах, поробили серветки. Нерідко шефи допомагали своїм підшефним прибирати в кімнатах, мити, прати.

А скільки цікавих вечорів провели хіміки з молодими судноремонтниками! Товариські консульта-

ції (на заводі багато учнівської молоді) переростали у бесіди про новини науки, про політичне життя країни. Ділилися своїми успіхами і невдачами. Нерідко такий вечір закінчувався піснею чи танцями.

В цьому році наш факультет встановив тісний зв'язок з заводом «Більшовик» та крекінг-заводом.

В робітничих клубах студенти давали концерти, влаштовували вечори, проводили бесіди. А от робо-

ти в робітничих гуртожитках тут не проводиться ніякої.

Навряд чи потрібні коментарії. Комсомольське бюро хімічного факультету повинно перебудувати свою шефську роботу. Досвід у хіміків є, потрібно тільки вірно спланувати роботу (хоча із великим запізненням).

Робітничі гуртожитки чекають шефів!

Т. СКУБА.

ПОГОВОРИМО
ПРО
ПЛАНИ

Щоб не повторювались помилки

Студенти філологічного факультету склали останню екзаменаційну сесію значно краще, ніж в минулому році, — і саме це в певній мірі характеризує роботу комсомольського бюро за перший семестр.

Проте цей факт аж ніяк не можна розглядати як заслугу навчально-наукового сектора. Більше половини заходів, намічених в плані цього сектора, не було виконано.

Комсомольське бюро і навчально-науковий сектор так і не змогли провести розширеного активу на тему: «Про роботу п'ятикурсників над дипломними працями». Навряд чи можна чимось виправдати невиконання такого важливого заходу.

В плані цього сектора був ще один пункт: «Тиждень перевірки відвідування лекцій». І вся біда не лише в тому, що сектор і бюро поставили перед собою невірне завдання (такий важливий захід ніяк не можна втискувати в короткочасну, «тижневу» кампанію), а й в тому, що бюро так і не обговорило по-серйозному результатів рейду-перевірки. А обговорити було що!

Про добру шефську роботу в госпіталі та роботу в парку «Дружба» вже повідомлялось в нашій та обласних газетах.

Всялякого наслідування заслуги проведена з ініціативи комсомольського бюро перша факультетська спартакіада, в якій найкращі успіхів досягнули IV та II курси. Культмасовий сектор також провів велику і корисну роботу на факультеті. Але «Вечір поетів літстудії» так і не відбувся. До речі, сама літстудія фактично не провела жодного творчого засідання у I семестрі.

Ми навмисно акцентуємо увагу читачів на недоліках роботи бюро філфаку, щоб ці помилки не повторювались в майбутньому.

Комсомольське бюро філфаку за останній семестр значно посилює роботу серед комсомольців, багато зробило у справі запровадження у свою повсякденну роботу нового стилю, зміст якого можна висловити так: коротко, змістовно, дійово, в інтересах масового успіху.

Можна сподіватись, що комсомольське бюро переборе недоліки у своїй роботі, а всі намітки комсомольських планів будуть виконуватись. Запорука цього — успіхи, яких уже досягли комсомольці філологічного факультету в навчанні, шефській, спортивній та культурно-масовій роботі.

Ан. ПОДОЛЯНИН.

КОЛЕКТИВ

галися зібрати бюро до зимової сесії. Але воно так і не відбулося. Нарешті, після канікул зібралися, вирішили «братися за роботу», а на наступне чергове засідання з 15 членів бюро з'явилось лише 4.

Зрозуміло, що при такому стані справ у бюро важко сподіватися на хорошу роботу в курсових організаціях. Прикладом, який підтверджує цю думку, може бути I курс фізико-математичного факультету. Протягом першого півріччя комсомольська організація тут фактично не працювала. Більшість комсомольців виконувала лише один з своїх обов'язків: платила членські внески.

Нам можуть заперечити, що, мовляв, за короткий час на курсі, де вчиться біля 200 осіб, важко створити працездатний, міцний, бойовий колектив. А якими є колективи комсомольських груп цього курсу, колективи, що налічують 20—25 осіб? Відповіддю на це питання може служити такий приклад. В другій групі математиків I курсу багато комсомольців одержали незадовільні оцінки. Двоє з них — Шустер і Брила — мають по три незадовільні оцінки. Брилу виключено з університету.

Деякі з комсомольських активістів факультету вважали, що Брила старанна студентка, яка щиро бажала вчитися в університеті, але, мовляв, не всім навчання однаково легко вдається. Що ж зробила група для того, щоб допомогти цій студентці? Виявляється, що

нічого. В цій групі взагалі не вважається за потрібне допомагати один одному. Товариські колоквіуми тут не проводяться, з студентами, які відстають, не ведеться ніякої роботи.

Про студента Шустера, який теж одержав три незадовільних оцінки, в групі говорять, що він ледар. Але що зробила група для того, щоб перевиховати цього студента і тим самим запобігти одержанню ним незадовільних оцінок? Виявляється, що і тут не було зроблено нічого.

А як багато може зробити група, де створений справжній, міцний і працездатний колектив, де комсомольський актив добре розуміє, що метою всієї комсомольської роботи є людина! Прикладом цього може служити досвід роботи III курсу геолого-географічного факультету. Багато турбот завдала своїм товаришам студентка цього курсу Закаціола. Про неї декілька разів ставилося питання на бюро та комсомольських зборах, з нею багато розмовляли і працювали. В результаті Закаціола успішно склала зимову сесію. Це велика перемога колективу в боротьбі за людину. Можна не сумніватися, що коли комсомольці курсу і надалі будуть так серйозно турбуватися про долю своїх товаришів, то і студентка Закаціола вчитиметься добре.

Зрозуміло, що в боротьбі за людину не завжди мають місце лише перемоги. Трапляються і поразки.

Дружнім, хорошим колективом є, наприклад, III група математиків того ж таки I курсу фізико-математичного факультету, де комсоргом обрана т. Фонтанкіна. Тут і колоквіуми вчасно проводяться, і в кіно група ходить разом. І коли сюди потрапила студентка Демчук, яка була залишена на другий рік, група щиро зацікавилася долею цієї дівчини. Одній з кращих студенток дали доручення допомогти Демчук у навчанні. Студенти знали, що Демчук не зовсім добре матеріально забезпечена і систематично допомагали їй. І якщо тепер Демчук виключена з університету, то в цьому ніяк не можна винуватити групу. Демчук не оцінила уваги колективу. Вона погано склала екзамен. Матеріальну товариську допомогу групи Демчук витрачала на різні дрібнички. Таких, як Демчук, звичайно, не можна залишати в університеті.

Виховання людей — справа складна. Тут не можна розраховувати в усіх випадках тільки на успіх. Але потрібно, щоб колектив працював з людиною, борючись за неї, не залишав невикористаною найменшу можливість для її виправлення. А останнє робиться далеко не завжди.

На II курсі біологічного факультету 98 комсомольців. В період зимової сесії 23 з них одержали незадовільні оцінки. Головною причиною такого становища є те, що комсомольці цього курсу не цікавляться життям своїх товаришів, не

звертають уваги на факти незадовільних відповідей на семінарах, практичних заняттях та колоквіумах, на пропуски лекцій без поважних причин. І не випадковим є те, що на засіданні комітету комсорг курсу тов. Крахіна говорила про комсомолку своєї групи: «Вона другий тиждень не приходила на лекції, можливо хворіє». Два тижні комсомолка не відвідує лекції, а її комсорг навіть не знає точно, чим це пояснити! Зрозуміло, чому так нецікаво, нудно йде життя цього курсу. На курсових зборах, присвячених підсумкам сесії, виступили члени бюро, член комітету комсомолу, а комсомольці курсу відмовчувалися. Так і живуть вони: мовчать на зборах, байдуже ставляться до життя факультету, більше половини з них не виконують ніяких доручень. І якщо їм зараз не допоможе колектив факультету, то можна не сумніватися, що через три роки ми в багатьох характеристиках знову зустрінемо знайому фразу: «В громадській роботі себе не проявив».

Питання про ставлення колективу до людини і про ставлення людини до колективу — це важливе питання у нашій роботі. Почуття колективізму є не лише засобом, але й метою виховання. Хотілося б, щоб кожний комсомольський активіст завжди пам'ятав це. Виховання молоді в дусі колективізму є важливою, невід'ємною складовою частиною комуністичного виховання, виконання нами історичних рішень XXI з'їзду КПРС.

Н. ПЛОТКІНА,
заступник секретаря комітету комсомолу.

Перший набір філологів

Закінчення.

В Краснодарське зенітне училище, яке потім було реорганізоване в мінометне, з нашого курсу були взяті М. Шевченко, Ф. Мушинський, В. Кабаціора, Ф. Смагленко, Ф. Мандибур, І. Дузь та ін., з російського відділу — В. Николаєв, О. Крикуненко, Ю. Шумський, з історичного факультету — М. Коров'яков, М. Крайчик, В. Немченко і інші. Пізніше в це училище прибули Ю. Касім та Я. Спусканюк.

Під час навчання в Краснодарі ми з радістю зустріли чужину людину, велику труженицю Оксану Кравецьку, яка туди приїхала з Майкопа, де на той час перебував університет, щоб відвідати товаришів.

Після закінчення університету дівчата нашого курсу пішли працювати медсестрами у військові госпіталі, вихователями дитячих будинків, вчителями. А університет при наближенні ворога евакуювався далі і остаточно зупинився

в Байрам-Алі, де продовжував свою роботу. Звідти ми інколи отримували окремі звістки про наших товаришів, друзів, близьких.

17 травня 1942 року начальник училища, старий заслужений генерал Степанов по-батьківському поздоровив тисячну армію випускників військової школи і щиро побажав успіху в боях за незалежність Радянської Вітчизни. Тут же було зачитано, в розпорядження якого фронту відправляються випускники. В залежності від успішності нам було присвоєно військово звання лейтенанта чи молодшого лейтенанта. Всім нашим сокурсникам було присвоєно звання лейтенантів.

Скупо, по-чоловічому попросились з товаришами на Краснодарському вокзалі і роз'їхались на різні фронти.

Ф. Смагленко і автор цих рядків були направлені в частини, які обороняли Крим. Коли мали вийти туди, півострів був уже залишений нашими військами. Після

короткочасного перебування в резерві командування ми виїхали в розпорядження Командуючого артилерією Південно-західного фронту, який незабаром став фронтом Сталінградським.

**

В складі 140 мінометного полку ми пройшли від Сталінграда до Відня, взявши участь у визволенні нашими військами Румунії, Болгарії, Югославії, Угорщини, Австрії.

Мужньо бились на всіх фронтах наші однокурсники. Свої молодечі голови склали Юрій Дарабанов, Михайло Шевченко, Яків Спусканюк, Андрій Свистун, важко були поранені Костянтин Осипов, Іван Коляда, Іван Дузь.

На фронті наші товариші назавжди з'єднали свою долю з Комуністичною партією. В її ряди вступили І. Дузь, Ф. Смагленко, К. Осипов, К. Данилко, автор статті і інші. Багато моїх однокурсників одержали високі військові звання — майора і капітана (Ф. Мушинський, В. Кабаціора, Ф. Смагленко, І. Дузь, М. Вайсман). Багатьох

Батьківщина нагородила високими урядовими нагородами за виявленний героїзм у боях з ворогом. Так, кілька орденів та медалей ми нагородили Ф. Мушинський, І. Дузь, Ф. Смагленко, В. Кабаціора, І. Коляда, Ю. Касім, К. Данилко і автор цих рядків.

Змужнілими повернулись наші товариші з фронтів війни після великого дня Перемоги. Окремим товаришам довелося сісти за студентську парту і закінчувати університет, іншим — прямо йти на роботу. Після війни життя розкидало наших людей в різні закутки неосяжної Батьківщини. Хоч багатолюдною і не була зустріч сокурсників в річницю Перемоги над ворогом, та все ж наші філологи в повоєнний час не поривали зв'язків зі своїм університетом.

Уже стало традицією на факультеті організувати щорічно (в безрезні місяці) зустрічі випускників.

На торішній такій зустрічі було чимало філологів першого набору. Сьогодні наші сокурсники працюють на багатьох ділянках трудового фронту. Вчителями середніх

шкіл і технікумів працюють Ю. Гойхман, С. Филипенко, Ф. Мандибур, Л. Гланц, Я. Рахман, М. Шевчук, О. Гюфман і інші. Директорами середніх шкіл є Ф. Мушинський і В. Кабаціора, редактором обласної газети «Чорноморська комуна» — І. Коляда, зав. відділом обласної газети «Знамя комунізму» — К. Осипов, науковими працівниками — ст. викладачами, доцентами — О. Кравецька, М. Горанштейн, М. Вайсман, Ю. Касім, І. Дузь, Ф. Смагленко, К. Данилко і інші. Ряд товаришів сьогодні працюють на нашому факультеті, читають лекції новому поколінню слухачів-філологів в тих аудиторіях, куди 20 років тому самі вперше увійшли як студенти першого курсу. Ряд монографій, наукових статей опублікували вже наші наукові працівники.

Своїми трудовими успіхами в післявоєнний час, як і бойовими успіхами в роки Великої Вітчизняної війни, випускники нашого курсу завдячують тій великій виховній роботі, яку провадила і провадить наша Комуністична партія і її вірний, невтомний помічник — Ленінський комсомол.

ВЕЛИКИЙ СИН РОСІЇ ОЛЕКСАНДР СТЕПАНОВИЧ ПОПОВ

О. С. Попов народився 16 березня 1859 року в селищі Тур'їнського рудника (нині м. Краснотур'їнськ) на Північному Уралі. Перебуваючи в заводському оточенні, О. С. Попов виявив глибокий інтерес до техніки. Він часто бував на заводі, придивлявся до роботи різноманітних механізмів, цікавився тим, як видобувають і обробляють руду, як працюють двигуни.

Вчився О. С. Попов спочатку в початковому училищі, а потім в Пермській духовній семінарії. Не закінчивши семінарії, він самостійно підготувався до складних вступних іспитів і в 1877 р. — вісімнадцятирічним юнаком — вступив на фізико-математичний факультет Ієгербузького університету.

Наукову роботу О. С. Попов розпочав ще студентом. В університеті на той час працювали всесвітньовідомі вчені Д. І. Менделєєв, П. Л. Чебишев, О. М. Бутлеров, головою університетських фізиків був тоді проф. Ф. Ф. Петрашевський. В фізичних лабораторіях працював В. В. Лермантов, у якого О. С. Попов перейняв необхідні експериментальні та теоретичні навички.

Поринувши з головою в заняття і наукову роботу, О. С. Попов в той же час через відсутність матеріальної підтримки з дому був змушений вечорами давати уроки і працювати в артілі «Електротехніка», яка займалася встановленням дугового електричного освітлення. Ця робота, а також юнацькі захоплення сприяли набуттю ремісничих знань та умінь, що потім допомогли О. С. Попову власноручно виготовляти необхідні для дослідів прилади. Праця заради заробітку забирала багато сил і часу. Не дивлячись на це, О. С. Попов в 1882 р. блискуче закінчив університет і був залишений при університеті для підготовки до професорського звання.

Ще в студентські роки О. С. Попов захопився електротехнікою і відвідував засідання Російського технічного товариства, де познайомився з видатними російськими електротехніками — П. М. Яблочковим, О. М. Ладігіним, В. М. Чиолєвим, Д. О. Лачиновим та іншими.

В 1883 р. О. С. Попов був запрошений спочатку асистентом, а потім викладачем Мінних офіцерських класів в Кронштадті, де готували морських спеціалістів з мінної справи та електротехніки. В цьому учбовому закладі був прекрасно обладнаний фізичний кабінет, а це давало можливість займатись не лише викладацькою, а й науковою роботою.

Після того, як поступальний рух науки привів до відкриття електромагнітних хвиль, О. С. Попов захопився їх детальним вивченням. При цьому на відміну від своїх попередників він дивився на електромагнітні хвилі не лише як на цікаве фізичне явище, а зміг здійснити перехід від чисто лабораторних досліджень окремих питань до їх широких узагальнень і практичного використання як засобу зв'язку. Здійснення ідеї про зв'язок за допомогою електромагнітних хвиль стало реальним після того, як було встановлено, що трубка з напісаними в неї металевими ошурками («когерер») проводить електричний струм під дією електромагнітних хвиль. Проте потрібно ще було, щоб ця провідність зникала че-

(До 100-річчя з дня народження)

рез деякий час і щоб когерер міг відзиватись на наступний сигнал Цього О. С. Попов домогся шляхом струшування когерера молотком електричного дзвоника, який включався при проходженні струму через когерер. Так О. С. Попов створив знамениту схему прийому радіосигналів, яку він де-

монстрував 7 травня 1895 р. на засіданні Російського фізико-хімічного товариства. Цей пам'ятний день назавжди увійшов в історію науки і техніки як день народження радіо.

Не дивлячись на те, що О. С. Попов не знайшов в царській Росії ні достатньої матеріальної підтримки, ні зацікавленості з боку офіційних кіл, він не відійшов від свого винаходу. Запалений на все життя великою ідеєю радіо, О. С. Попов всі свої сили віддав його вдосконаленню. Замість електричного дзвоника, він швидко пристосував до свого приймача телеграфний апарат, перетворивши його в апарат зв'язку. В результаті великої роботи по вдосконаленню прилада вже 24 березня 1896 р. вчнем була продемонстрована перша передача короткого повідомлення, здійснена між двома будинками. Для передачі на великі віддалі тепер не вистачало лише потужного генератора електричних коливаний. Щоб здійснити ідею про реєстрацію коливаний, які приходять здалека, О. С. Попов використав електромагнітні коливання, які створюються під час блискавки. Він збудував грозовідмітник. При цьому для уловлювання коливаний була використана антена — важливе відкриття на шляху до сучасного радіоприйому.

Наступним важливим етапом у справі вдосконалення радіо стала схема прийому на слух за допомогою телефона. Починаючи з 1899—1900 років радіотелеграф О. С. Попова знаходить практичне застосування. Сам О. С. Попов брав діяльну участь в організації радіозв'язку під час зняття з каменів броненосця «Генерал-адмірал Апраксін», який потерпів аварію в районі острова Гогланд. В той же час «Єрмак», виконуючи наказ, переданий по радіо-телеграфу, врятував рибаків, віднесених в море на крижинках. О. С. Попов вважав для себе великою нагородою це врятування людей, здійснене завдяки застосуванню радіо.

В 1901 р. О. С. Попов був запрошений до Петербурзького електротехнічного інституту на посаду професора фізики, а у вересні 1905 року обраний директором інституту. На цій посаді О. С. Попов відстоював інтереси інституту і молоді, наскільки в нього вистачало сил. Царські чиновники вимагали від директора проведення репресій

по відношенню до студентів. Після однієї з розмов з царським міністром освіти у О. С. Попова стався крововилив у мозок і він помер 13 січня 1906 р. День його смерті співпав з днем його обрання на посаду голови Російського фізико-хімічного товариства.

В. І. Ленін з перших днів Радянської влади оцінив значення радіо, як могутнього засобу агітації й об'єднання мас. Вже на початку 1918 року в містах і на залізничних станціях можна було читати радіоповідомлення, одержані в той же день з Москви (повідомлення РОСТА). В середині 1918 року В. І. Ленін підписав декрет Раднаркомом про централізацію радіотехнічної справи в Росії, а в кінці 1918 року було видано декрет про створення знаменитої Нижньгородської радіолабораторії, куди, за вказівкою В. І. Леніна, були направлені кращі спеціалісти.

Наші вчені і спеціалісти збагатили радіотехніку в усіх її галузях — від швидкодіючих телеграфних апаратів до сучасних телевізорів, від методів гартування сталі та інших технологічних застосувань до радіолокації, від автоматичних пристроїв на виробництві до електричних обчислювальних машин і т. д.

Радіо покликане виконати важливу роль у здійсненні завдань семірічного плану, у впровадженні в життя накреслень ХХІ з'їзду КПРС в галузі дальшої механізації та автоматизації виробничих процесів, в галузі розвитку наукових досліджень, в галузі телебачення і в багатьох інших галузях науки і техніки.

Доцент В. О. ФЕДОСЄВ,
доцент Д. І. ПОЛІЩУК.

Ганьба таким студентам!

В гуртожитку № 2 студенти сумлінно виконують свої обов'язки чергових. Але, як кажуть, в сім'ї не без виродка.

2-го березня черговими були призначені мешканці кімнати № 25. А чергувати довелося одному Красильникову, бо студенти ІІ курсу історичного факультету Поглубко і Жабокрицький робити нічого не хотіли.

Красильников з горем пополам приборкав поверхи, але сміття залишилося по кутках, бо він поспішав на заняття. В червоному ж кутку в цей день був справжній хаос: черговий Поглубко навіть не заглянув туди.

Наступного дня на чергування цілком справедливо були призначені ці ж самі студенти. Проте Костянтин Поглубко категорично відмовився чергувати, а Валерій Жа-

бокрицький промимрив кризь зуби: — Я не буду в чистому одязі підбирати заплывані папірці. Не буду!

На розширеному засіданні студентської ради обговорювалася поведінка Поглубко і Жабокрицького. Поглубко на засідання не з'явився, а Жабокрицький і тут поводив себе зухвало, чим викликав загальне обурення.

Виникає питання: «Чи може Поглубко бути комсоргом курсу і членом профкому університету, якщо він не поважає своїх товаришів?»

Студрада вирішила виселити Поглубко і Жабокрицького із гуртожитку. Рішення студради підтримане комітетом комсомолу і профкомом і передане на розгляд ректора.

Ю. ШЕПЕЛЄВ.

Похід не відбувся

В грудні минулого року група туристів геолого-географічного факультету подала в профком університету проект туристського походу І категорії складності по Карпатах. Учасники запланованого походу неодноразово брали участь в туристських заходах, і тому керівники профкому і спортклубу радо пішли нам назустріч.

Але в передостанній день було одержане розпорядження адміністрації університету про заборону походу з тієї причини, що у нас «немає кваліфікованого керівництва». При цьому термін «кваліфікований» зовсім не так, як це прийнято в спортивному туризмі. Малося на увазі, що туристську групу повинна очолювати не обов'язково людина, досвідчена у проведенні туристських походів, але обов'язково — викладач університету. Тимчасом у посібнику «Лижний

туризм» до керівника такого походу ставиться вимога: участь в подорозі І категорії складності з переходом двох перевалів І «а» категорії складності.

Не маючи можливості перед самим від'їздом змінити структуру групи, ми вимушені були відмовитися від запланованого походу і включитися до складу горно-лижного збору одеських альпіністів на Карпатах, бо лише в цьому випадку нам дозволено була поїздка. Горно-лижний збір, що має навчально-методичний характер, безумовно, не зміг замінити туристського походу, розрахованого на підвищення спортивної кваліфікації.

Ставлення до спортивного туризму в університеті ажніяк не сприяє підвищенню спортивної майстерності наших туристів.

В. ОГОНОЧЕНКО.

ТЕКУЩИЕ ДЕЛА

О КОМ, О ЧЕМ?—О БУФЕТЕ

Не пускайся в тары-бары,
Скажем кратко: знает всяк,
Что примчатся к первой паре —
Дело вовсе не пустяк.
Девяносто три процента
Всех студентов (плюс
доценты)
Прибегают натошак,

НЕ ТЕ СРЕДСТВА

Студенты I курса физмата Васильева, Бабич, Герзман и другие не выполнили учебного плана по черчению за I семестр. По доброту декана они были допущены к экзаменам с условием сдать чертеж в первую неделю 2 семестра. Однако уже прошло три недели, «а воз и ныне там».

Они клялись, они клянутся,
А чертежи все не сдаются...
Нет, не сразить порок иной
Доверием и добротой!

И примерно к паре третьей
Зреют мысли о буфете.

О, студенческий буфет!
Не в тебя ль десятки лет
Мечет строки — остры пики —
Сатирический поэт?
И не ты ли сотни раз
На собраниях профсоюзных
Приводил народ в экстаз?
Не тебе ли, не тебе ли
На страницах ЗНК

РЫЦАРИ „ХВОСТОВ“

Студенты III курса исторического факультета Богомаз, Хараим и Сагдеев систематически отстают в учебе, после каждой сессии они имеют академзадолженность.

Летят семестры, зреют баллы,
А вашим нет конца провалам.
Ох, будет поздно или рано
Конец терпению декана!

Через каждых две недели
Посвящается строка?

Будь помянут крепким словом
Твой хозяин—Трест столовых:
Неужели этот трест
Только мятный пряник ест?
Круглый год зимой и летом
Пьет один напиток «Лето»?
Видно, тресту не «набрядло»
В пирожках одно повидло...
В небе спутник наш маячит,
Облетает землю «ТУ»,—
Мы ж леем, как мечту,
Мысль о завтраке горячем!

Т. НАТЕЛИД.

ГУЛЯКИ

Студенты IV курса математического отделения физмата Ерусалимский, Здиговецкая и Зильберберг уехали на время каникул в Москву и опоздали к началу подпрактики на целую неделю.

Они развильсь и порхали,
И показалось дней им мало —
Продлить безделье догадались,
Но... без стипендии остались.

Мораль:

Находчивость стараясь
проявлять,
Подумай, что ты можешь
потерять.

Зам. редактора М. В. ПАВЛЮК.